

**Наша місія та цінності – нести
людям здоров'я через продукти
бджільництва, за якість яких ми
відповідаємо.**

ISSN 1814-4764

**Юліанна Олійник,
пасічниця**

МЕДОНОСИ І ПИЛКОНОСИ – ЦІЛИТЕЛІ З ДЕНДРОПАРКУ ДОКТОРА А. І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО «ПЕРЕМОГА»

ДИВОВИЖНА ВЕРБА

Добрий медозбір залежить від багатой кормової бази з різноманітних природних і культивованих медоносів.

Радимо кожному бджоляреві на своїх земельних ділянках виростити «килим пасічника» з медоносів – трав, кущів, ліан і дерев, які квітнуть у різні терміни упродовж пасічницького сезону та можуть забезпечити бджолині сім'ї кормами.

У цій статті ви дізнаєтеся про дивовижну медоносну рослину – вербу.

Верба Богородицька цілюща – пророчий Божої Матері дарунок, для українського народу – порятунку
(історично-біографічний нарис про вербу-цілительку та її шанувальників-цінителів)

Верба здавна цінується в Україні, як прекрасне цілюще медоносне дерево вітчизняної флори та як один з національних символів нашого народу поряд з тополею, дубом, калиною...

Як писав наш славнозвісний і нині призабутий невідчужимими нащадками поет Василь Симоненко у відомому вірші «Синові»: «...і якщо впадеш ти на чужому полі, то прийдуть до тебе верби і тополі...». Найважливіша за понад 1000-ліття після Хрещення Русі-України серед обрядових символів верба є святим символом Передвеликоднього дійства для усіх християн нашого краю. Її не тільки освячують за тиждень до Великодня, а й цінують, як цілющу захисницю здоров'я. Хто з нас не пам'ятає з дитинства оздоровчий святковий день Вербної неділі після спеціального молитовного освячення у храмах. Завжди в цей час бралися розквітлі пухнасті гілочки верби – нашої національної красуні, яку використовували замість

пам'ятних євангельських пальмових гілок у Єрусалимі, встеляючи дорогу нашого Господа Ісуса Христа під час Його переможного входу до святого міста на неминучу земну смерть до Життя Вічного. При цьому старший у сім'ї символічно бив усіх родичів гілкою верби по плечах, промовляючи: «Верба б'є! Не я б'ю. За тиждень Великдень! Не хворій, не вмирай – Великодня дожидай!». Пізніше у селах таке дійство відбувалось і з худобою...

Давно відзначено спеціалістами, що у Вербний і Великодній тиждень спостерігається найнижча захворюваність і смертність у християнських державах. Цей факт підтверджують всі християни планети Земля, кількість яких у 2019 році досягала, за даними статистики з сайту Всесвітньої Християнської Ради (<https://cnl.news/2019/10/31/463351>) 2,5 млрд. осіб.

Для жителів України, які віддавна називали вербу «цілителькою» особливого значення верба набула після пам'ятного явлення Божої Матері (Грушівське чудо) на Львівщині у селі Грушів, яке розміщене поряд з курортом Трускавець, у пам'ятний день річниці 26 квітня 1987 року – через рік після планетарної і

найбільшої у світі рукотворної Чорнобильської техногенної катастрофи. У народі це нове Чудесне Явлення Божої Матері, яке повторилося черговий раз після описаних раніше протягом кількох століть під час смертельних епідемій чуми, холери, тифу, та інших морових лихоліть.

Два століття тому, на місці каплиці Пресвятої Трійці в селі Грушів росла стара верба з великим дуплом. На її гіллі висіла ікона Пресвятої Богородиці, а з дупла черпали цілющу воду. Стара ікона (див. фото на стор. 29), яка написана у 1806 році і свідчить про цілюще джерело Божої Матері в дуплі верби, і зараз перебуває в оновленому храмі села Грушів на Львівщині. Першою явлення Божої Матері 26 квітня 1987 року побачила дівчинка Марія Кизим, родина якої проживала поряд з давно зачищеною церквою.

Тоді ж більшовицький уряд України та й усього Радянського Союзу приклав надзвичайних зусиль і методів для приглушення вкрай важливої події для підняття духу і зміцнення віри нашого народу. Були максимально обмежені публікації у пресі та інформація на радіо і телебаченні. А район села, де розміщена каплиця з балконом

для проповіді священників, оточений спецвійськами і міліцією тодішнього режиму, які забороняли в'їзд немісцевих громадян і вкрай обмежували пересування місцевих жителів, і навіть контакти приїжджих з місцевими свідками Явлення. При масових зусиллях винахідливих паломників з усіх кінців України, СРСР та сусідніх країн біля Святого місця збирались тисячі небайдужих. Особливу роль в інформації про Грушівське чудо та завдяки допомозі моїх однодумців, друзів і вдячних колишніх місцевих пацієнтів мені з родиною пощастило впродовж двох днів спостерігати це Видіння Явлення Божої Матері з Немовлям на балконі церкви вдень та ввечері у вигляді рухомої темної тіні, а пізно вночі – у яскравому святковому вбранні біля куполу церкви.

Старожили-сусіди, що проживали біля храму, передали тоненьку брошуру про Грушевське чудо для ознайомлення з його історією впродовж століть. Тоненька книжечка видана у 1913 році священником, прізвище якого «Коростенський». Воно походить від назви районного центру на Житомирщині м. Коростеня, поблизу якого проживали мої батьки і родичі – нащадки одного із найдревніших родів Древлянського краю. Зараз, на їхньому обійсті у селі Ходаки, на базі сторічної хати дідуся Данила і бабусі Параскеви, формується на громадських засадах садиба-музей. Детально про згадану книгу і інші, де описане чудо у Грушеві, допитливі читачі можуть прочитати в інтернеті в розширеній підбірці друкованих та відео-матеріалів.

Цікаво, що при спробі зняти відео-фільм, або зафіксувати на фото Явлення Божої Матері, зображення зникало. Образ Божої Матері, який ми всі чітко бачили з двору найближчого до церкви сусіднього будинку, зникав і не проявлявся на плівках фотоапаратів. Не проявився він і на відзнятій професійним фотографом, моїм швагrom,

нині покійним, Ярославом з м. Миколаїв обласного центру Миколаївської області, де тепер точаться запеклі бої. Разом з тим, на його плівці чітко проявилась будівля церкви.

Вночі за допомогою віруючих сусідів, що проживали біля церкви, мені пощастило дістатися до древньої криниці, розміщеної в приміщенні церкви, вікна і двері якої були забиті дошками, та набрати цілющої води. Привезти її з цього Святого Місця мене попросила одна з моїх пацієнток Марія Родіонівна, що проживала в Хойницькому районі Білорусі. Вона мала Божий Дар провидіння, довгий час хворіла після тривалого безуспішного лікування невиліковною хронічною хворобою – склеромою, і сказала, що завдяки допомозі Божої Матері з цією святою водою, та призначенням нами, і скорегованим Божим провидінням її лікуванням стане зовсім здоровою. При цьому, за її словами, вона уникне запланованого викрити раніше нею злочинцями вбивства і проживе, відведений Богом земний час. Так воно пізніше і сталося...

Святої цілющої води мені вдалося дістати з наповненої нею щерть старої криниці через лаз під фундаментом занехаяної каплиці. А з навоколишніх старих верб, нащадків древньої, вже зрізаної через старість верби, з джерелом у дуплі, і утвореної стовбуром криниці, мені вдалося зламати кілька десятків пагінців і взяти на укорінення. Ці гілочки були посажені нами у старі відра, заповнені піщаним ґрунтом, і поставлені на укорінення на вегетаційному майданчику в Інституті молекулярної біології і генетики Національної академії наук України з постійним регулярним поливом звичайною водою з водогону. До кінця осені вони добре укорінилися, підросли до висоти 0,3–0,5 м і були використані на пересадку у дендропарк «Перемога» та на садибах віруючих колег-однодумців для захисту від

усіляких негараздів. Одна з цих гілочок – найпотужніша, впала з відром між риштування вегетаційного майданчику, і... про неї забули. Під кінець весни наступного року укорінена верба ще значно підросла, і при спробі взяти відро було помічено її активне вростання корінням в прилеглий ґрунт через дірки у дні металічного відра. Тому було вирішено викопати її восени і пересадити.

Восени виявилось, що потужне коріння укоріненої 15-ти см гілочки, життєдайного подарунку від Божої Матері древньої легендарної верби, розірвало металічне оцинковане відро. Висока в людський зріст верба прикрасила дослідні цементні емкості з піском, які використовувались для відбору злаків та інших рослин, здатних до активного життя і плодоношення на збіднених на азот ґрунтах завдяки молекулярно-генетичній передачі властивості до засвоєння атмосферного азоту і можливості використання цього явища без застосування мінеральних азотних добрив. Ця робота виконувалась разом з З.Ю. Ткачуком, тодішнім старшим науковим співробітником відділу модифікації структури біологічно-активних речовин (МСБАР) (див. авторські свідоцтва і численні спільні публікації).

Цілющі нащадки цієї верби, сотні яких вирощують наші однодумці, та друге покоління їх нащадків рятують від багатьох бід своїх нових господарів, починаючи від дендропарку «Перемога» в с. Ходаки на Коростенщині. Тому ми закликаємо усіх небайдужих, особливо в умовах найжорстокішої сучасної війни проти нашого народу, ознайомитись про Грушівське чудо в інтернеті та численних публікаціях і відеоматеріалах. Принагідно хочемо нагадати про тривалі і неодноразові спроби Бога, Божої Матері і святих врозумити наш народ і допомогти йому.

Зокрема, на сайті журналу «Педагогіка толерант-

ності» опубліковані продиктовані матеріали тривалого спілкування з Господом Ісусом Христом нашої колеги Ж.О. Крученко, старшого наукового співробітника з інституту фізіології академії наук України ім. академіка О.О. Богомольця. Вона була відомим фахівцем при вивченні проблем пам'яті та свідомості, про що можна прочитати в інтернеті (<http://pedtolerant.com/людина-нової-генерації/> та <https://scholar.google.com.ua/citations?hl=ru&user=E6TQfsEAAAJ>). Впродовж понад двох десятиліть вона регулярно записувала продиктовані Господом звернення до наших сучасників українською, російською і слов'янською мовами. Однак, незважаючи на статтю Ж.О. Крученко під назвою «Пути духовного преображения» у Міжнародному журналі і наші численні звернення до віруючих різних конфесій, вчених, і особливо біофізиків і молекулярних біологів, яким у першу чергу адресована стаття та інші записані нею матеріали, достойного інтересу до цього часу непомітно. Душа болить, що наш сучасник загруз в матеріальних благах, а духовне життя залишається за межами його свідомості. Навіть планетарна Чорнобильська катастрофа керівництвом держави, вченими і самим народом забута. Її трагічні наслідки спостерігаються понад 30 років в здоров'ї людей і знищують тисячі життів в Україні та за її межами. На жаль, така ж реакція спостерігається і на теперішню війну, наслідки якої абсолютно непередбачувані. Подібна доля спіткала і інші звернення Божої Матері до нашого народу (див. Кулевчанське диво <https://hutorokzatoka.com/all-amenity-list/kulevchanskoe-chudo/>, Чудотворна Київська ікона Божої Матері «Призри на смирение» у Введенському монастирі м. Києва <https://lampada.in.ua/2021/09/ikona-bozhiey-materi-prizri-na-smirenje/>, Зарваницька ікона Божої Матері <https://velychlviv.com/p-yat-prychynchomu-vartuye-vidvidaty-zarvanytsyu/>, Боянська ікона Божої Матері, яка плаче на Буковині та інші).

velychlvi.com/p-yat-prychynchomu-vartuye-vidvidaty-zarvanytsyu/, Боянська ікона Божої Матері, яка плаче на Буковині та інші).

А тепер про саму вербу та її цілющі і корисні господарські властивості для всіх пасічників, травознаїв та небайдужих до збереження довкілля наших сучасників.

РОДИНА ВЕРБОВИХ

Верба ламка (*Salix fragilis* L.) – вид рослин з роду верба.

Верба Богородицька цілюща ламка належить до найпоширеніших красунь України. Її родичі налічують майже 120 видів і десятків форм, мають представників серед високих дерев і різноманітних за зростом і формою кущів. Всі вони – біла, козина, ламка, попеляста, гостролиста – медоноси, люблять вологі ґрунти, тому зустрічаються частіше біля водойм. Допитливий читач знайде опис усіх видів в окремих статтях, монографіях та інтернеті. А ми зупинимось на характеристиці ламкої верби Богородицької цілющої.

Вона добре росте на заплавах річок, вологих луках, лісах, біля будинків, в парках. Використовується для озеленення. Завдяки ламкості гілок особливо після буревіїв швидко розноситься водою та вітром на значні території. Пагони легко укорінюються, швидко ростуть і через 5–7 років перетворюються в могутнє красиве дерево – медонос (див. фото на стор. 29).

Крім цього, часто прихильники верби вирощують з неї «живу огорожу», забиваючи ранньою весною затесані товсті кілки із свіжої верби, висотою 1,5–2 м на глибину 0,5 м з постійним поливом, з наступною обрізкою для формування крони.

На кожному обійсті, при кожній установі верба Богородицька цілюща активно виступає як захисниця здоров'я і оберігає від багатьох неприємностей. Особливо цей факт спостерігали наші ко-

леги та однодумці з Громадської організації «Всеукраїнське об'єднання «Поступ жінок-мироносиць». Голова цієї організації – Зоя Володимирівна Ружин, відома поетеса і громадський діяч, заслужений працівник культури України.

Верба – ранньовесняний медонос (див. фото на стор. 29), джерело меду та пилку, який бджоли використовують для весняного нарощування сімей. За даними науковців 1 квітка за час цвітіння виділяє 2,5–3 мг нектару, а медопродуктивність верби досягає 45–100 кг на га.

Використовують деревину верби у столярному виробництві, для різьблення, виготовлення музичних інструментів. Завдяки швидкому зростанню верба разом з тополею, як національні символи України, має перевагу серед інших дерев в мало-заліснених регіонах, де використовується також, як паливний матеріал. Цей факт достойно оцінили наші земляки під час складної енергетично-паливної кризи в умовах війни.

Разом з групою активних віруючих с. Грушів при допомозі відомої, але, на жаль, уже покійної цілительки Алли Йосипівни нами було складене аргументоване прохання до правлячих архієреїв Москви та Києва про невідкладне відкриття і функціонування храму у селі Грушів. Прохання було задоволено досить швидко, а після офіційного відновлення греко-католицької церкви каплиця перейшла до неї з московського патріархату. А нам, завдяки Божому провидінню, разом з однодумцями вдалося розробити, обґрунтувати і з великими труднощами втілювати в життя нову ефективну сучасну цілющу оздоровчу систему Духовного і молекулярного оздоровлення людини і збереження довкілля (див. сайти ІОВНУ, журналу «Педагогіка толерантності» і фб ІОВНУ).

Верба для людини завжди є визнаним лікарем. Зважи-

**Трудівниця бджола на
весняному зборі пилку і
меду з цілющої верби**

Верба

**Грушівська ікона
Божої Матері**

мо всю користь від її присутності поряд з людиною. Як відзначає відома цілителька і травознай **Оксана Піон**, деревна рослинність взагалі є потужним очищувачем повітря в атмосфері та стратосфері. А доросла верба своїми потужними гілками та водоспадом листя, як шатром закривають від бруду і пилу велику площу ділянки, на якій зростає, постачаючи при цьому в повітря кисень, потрібний для життя людей. Крім того, верба поглинає велику кількість вуглекислого газу, що постачається в свою чергу для життя рослин людиною. Таким чином, відбувається обмін речовин між людьми та деревами.

Як кажуть шанувальники верби, її величність, зелений колір листя весною та літом, легкі заколисуючі рухи водоспаду гілок при коливанні вітру, заспокоюють нервову систему, знімають головний біль, депресію і наповнюють радістю.

Верба ділиться з людьми для лікувального ужитку листям, гілками і корою. Користуються здебільшого корою та листям. **Настой з листя** п'ють при гастритах та виразках шлунку, кишківника, геморої. Настій кори споживають при вірусному гепатиті, при нестравленні їжі у шлунку,

запаленні сечових шляхів, гінекологічних хворобах, хворобах селезінки і печінки (коли вони перевантажені токсинами), при проносах і дизентерії, глистах. **Відвар кори** вживають при головному болю, застуді й кашлі, ревматизмі, подагрі, неврозах і невралгіях, як кровоспинний засіб при всіх видах кровотеч (шлункових, легневих, маткових, гемороїдальних), а також у всіх формах опіків (термічні, променеві, хімічні). Цим же відваром зводять бородавки, мозолі, та використовують при митті голови для активного росту волосся і усунення лупи. Добрі результати одержані при застосуванні настою чи відвару кори у вигляді ванночок або компресів для ніг при флебітах, слабкості м'язів ніг після важких хвороб, розширенні вен кінцівок. Також цим відваром обмивають рани і виразки. Зовнішньо ним полощуть рот при стоматиті, пародонтозі та горло при ангіні й тонзиліті.

При діареї доступний кожному відвар кори верби — 1 ст.л. подрібненої кори заливають склянкою окропу і доварюють впродовж 30 хвилин на водяній бані, п'ють по 2 ст. л. три-пять разів на день.

З давніх-давен використовувалися відвари гілочок

верби при лихоманці. Доведено, що цей напій (як і відвар із листків та кори верби) сприяє виробленню в організмі інтерферону ендогенного походження, який має ефективну противірусну дію, тому при застудах та вірусних захворюваннях є незамінними ліками. Цю властивість враховано сучасною фармацевтичною промисловістю при випуску дорогих ліків на основі інтерферону.

Як вказує відомий науковець і знавець народної медицини, професор **Т. Гарник**: «Енергетична сила цього дерева також важлива. Коли вам сумно, маєте камінь на душі, підійдіть до верби, сховайтеся в її затінку, послушайте, як вітер шелестить у кроні, як ніжно шепоче листя, — дерево забере ваш смуток й поплаче разом із вами. Адже всі фізичні недуги починаються на психосоматичному рівні. Недаремно у Східній Європі вербу називають сум-деревом, вірять у те, що вона забирає в себе фізичний біль і душевні муки того, хто поруч. У дохристиянські часи вербу вважали символом народження й відновлення прихованої енергії». Крім того, за спостереженнями професора Т.Гарник «верба схожа на жінку, з одного боку — «плакуча», з іншого — стійка до

всіляких випробувань долі», тому народна медицина обрала вербу для лікування жіночих хвороб. Зокрема, при маткових кровотечах та інших гінекологічних проблемах допомагає такий відвар: 1 ст. л. подрібненої кори на склянку окропу, настоювати в термосі протягом 5–6 годин, пити тричі на день по столовій ложці через 30 хв. після їди, а у разі посиленої кровотечі – 6–7 разів на день таку саму дозу.

Серед лікарів ще й дотепер часто застосовується, запропонований відомим знавцем народної медицини **А.Д. Туровою**, популярний рецепт: взяти порівну по 10 г – квітів липи, ягід малини, листя підбілу, кори верби, плодів ганусу. Одну столову ложку суміші заварити в двох склянках води, кип'ятити 10 хвилин. При простуді пити гарячим по 0,5–1 склянці 2 рази на день, а також цей настій вживають при таких хронічних захворюваннях, як туберкульоз, малярія, бронхіти, пневмонія та багатьох хронічних кровотечах, як кровоспинний засіб. 10 г кори верби прирівнюють до таблетки аспірину.

Цікаво відзначити, що спеціалістами колишнього Алма-Атинського медичного інституту ще в часи СРСР ефективно використовували свіжі відвари кори для обробки ран, та обеззаражування рук хірургів, завдяки антимікробній дії верби. Особливо це важливо в наш час воєнного лихоліття в Україні при масових пораненнях і недостатності сучасних ліків.

Хотілося б звернути увагу на особливо цілющий напій

нашого власного виготовлення, який використовують наші однодумці впродовж останніх десятиліть особливо при виснажливих та важких захворюваннях: злоякісні пухлини, ускладнення після променевої терапії, туберкульоз легень і кісток, туберкульозний вовчак, малярія, дизентерія, атеросклероз, захворювання шкіри, розлади сну. Після освячення пагінців верби у Вербну неділю відбирають по 7, 9, 12 гілочок, ставлять відповідно у три однолітрові банки і заливають по вінця водою кімнатної температури. Якщо освятити вербу не було можливості, у кожному банку додають по кілька крапель освяченої Хрещенської води і залишають усі банки з пагінцями в освітленому місці на 28 днів. При цьому на верхівках пагінців з'являються листочки і зелений приріст, а у воді вони вкриваються тоненькими біленькими корінцями. Сім пагінців з першої банки обрізають зверху і знизу максимально подрібнюють, а обрізані стебла подрібнюють, розрізаючи на 1–2 см. Цю масу поміщають у ту ж банку, до якої доливають авторського оздоровчого напою «Молодість». При відсутності напою «Молодість» до водного настою додають 2 столові ложки яблучного оцту. Після цієї процедури комплекс настоюють протягом 7 днів. Після чого одержаний напій проціджують і зберігають в захищеному від світла прохолодному місці. Закривають герметично. Вживають тричі на день, бажано перед прийомом їжі: дорослим – по 1/3 склянки, а дітям до 12 ро-

ків – в тій же кількості, бажано з однією чайною ложкою меду. Використавши напій першої банки із 7 пагінців, аналогічно готують напій з другої банки з 9 пагінцями, після другої – аналогічно готують третю банку з 12 пагінцями. При інтенсивному випаровуванні води з банок в процесі росту пагінців, додають воду по вінця кожної банки. Такі курси оздоровлення проводять у травні-червні та жовтні-листопаді впродовж 3-х років.

Відчутне покращання стану здоров'я після використання цього напою відзначають хворі з такими порушеннями духовного стану, як депресія, розлади сну, нав'язливих сновидіннях, порушеннях пам'яті і забудькуватості, заїканні, енурезі, особливо у дітей.

Увага! Обов'язково порадьтеся з Вашим лікарем перед тим, як застосовувати якісь засоби.

А. І. ПОТОПАЛЬСЬКИЙ,
кандидат медичних наук,
доцент, директор Інституту
оздоровлення і відродження
народів України,
заслужений винахідник України,
керівник «Центру духовного
відродження та оздоровлення
людини і довкілля» на базі
Національного університету
біоресурсів і
природокористування
України,
старший науковий
співробітник Інституту
молекулярної біології і генетики
Національної Академії наук
України
labmsbar@gmail.com
Фото автора і однодумців

ВІДГУК НА СТАТТЮ ЛЮДМИЛИ РАДУХІВСЬКОЇ

Людмила Радухівська Шановний, Анатолію Івановичу! Дякую Вам за дуже цікаву і наповнену глибоким змістом статтю. Перш за все, хочу зазначити те, що Анатолій Іванович-це Людина, лікар, вчений, який незважаючи на свій поважний вік (83) продовжує працювати, писати цікаві статті та закликає людство до навернення, бо з життєвого досвіду лікування тяжких онкохворих людей засвідчує, що без Бога нічого доброго не буде. Анатолій Іванович у своїй статті черговий раз нагадує нам про Грушівське чудо об'явлення Богородиці, адже автор засвідчує, що від набраної ним цілющої води з криниці в церкві зцілилась його пацієнтка від тяжкого захворювання склероми. Цим самим Бог надихнув вченого на ствення **НОВОГО** напрямку, **"СИСТЕМУ ДУХОВНОГО І МОЛЕКУЛЯРНО-ГЕНЕТИЧНОГО ОЗДОРОВЛЕННЯ ЛЮДИНИ І ЗБЕРЕЖЕННЯ ДОВКІЛЛЯ ДОКТОРА А.І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО**. У Книзі Сираха 38:4,5,6,7) зазначено, що "Господь із землі ліки виводить, і розумний муж не нехтує ними. Хіба не від дерева вода посолодшала, а й сила його тим самим виявилась? Це ж він бо людей обдарував знанням, щоб вони прославлялись його ділами дивними. Ними лікується й усувається біль, і хто знається на зіллях, -уміє їх змішувати". Мені двічі пощастило бути в Дендропарку "Перемога", що знаходиться в селі Ходаки Коростенського р-ну і побачити унікальну колекцію лікарських рослин, кущів та дерев, які автор привіз і висадив на 40 га, але не тільки висадив для краси, а знає їх лікувальні властивості та застосовує при лікуванні різних захворюваннях людського організму. Однак велика праця, досвід і знання вченого цікаві тільки для хворих, а для інших -байдужість.

Автор

Шановна, **Людмила Радухівська**! Щиро вдячні за коментар. Надіюсь, що він розбудить свідомість людей вашого і нашого краю, які особисто бачили Об'явлення Божої Матері, а дехто і чув Її Звернення до нашого народу, але більшість з них про це забули. Така поведінка віруючих людей незалежно від їх релігійних уподобань і, так званих, конфесій призводить до продовження гріховності і відповідної реакції Господа Творця і нашого Господа Ісуса Христа. Нажаль, впродовж 35 років процес прозріння не покращився (див. відгуки-публікації очевидців Об'явлення Божої Матері:

<http://dds.edu.ua/.../2002-grushivske-chudo-30-rokiv...> , https://risu.ua/grushivski-chuda_n68569, <https://a-avvakum.livejournal.com/42285.html>,
<https://a-avvakum.livejournal.com/42515.html>, <https://a-avvakum.livejournal.com/42979.html>,
<https://a-avvakum.livejournal.com/43159.htm>).

Маю надію і на прозріння наших однодумців.

З повагою,

Анатолій Потопальський.

Людмила Радухівська Анатолій Іванович закликає українців схаменутись, бо часу в період Апокаліпсису, передбаченого Апостолом Іоанном Богословом через Святого Духа, у нас, нажалі, немає [див. Новий Завіт, Одкровення Апостола Іоанна Богослова (Апокаліпсис)].